

STOWARZYSZENIE
Ruch Obrony Lasów Polskich
ZARZĄD KRAJOWY
ul. Bitwy Warszawskiej 1920 Nr 3
00-973 Warszawa
tel. 41 372 6717; 666 832 604

Warszawa, 05.06.2017r.

Zn. spr.
14/2017

RPW/10094/2017 P
Data:2017-06-08

Pan
Dyrektor Generalny
Lasów Państwowych
dr inż. Konrad Tomaszewski

W imieniu Stowarzyszenia Ruch Obrony Lasów Polskich przesyłam petycję w sprawie Puszczy Białowieskiej przesłaną do Dyrekcji Generalnej ds. Środowiska Komisji Europejskiej w Brukseli.

Petycja została opracowana na wniosek Stowarzyszenia ROLP, uzgodniona z Kierownictwami czterech organizacji pozarządowych ROLP, SITLiD, PTL, TPL i przesłana dnia 2.05.2017r. do Komisji w Brukseli.

Wymienione organizacje w pełni solidaryzują się z działaniami prowadzonymi w Puszczy Białowieskiej i uznają, że brak tych działań byłby katastrofalny dla Puszczy.

Darz Bór

Przewodniczący
Ruchu Obrony Lasów Polskich

mgr inż. Henryk Jargiela

Stanowisko organizacji pozarządowych działających w Polsce w zakresie ochrony przyrody, ochrony środowiska i leśnictwa nt. „Uzasadnionej opinii – uchybienia nr 2016/2072 skierowanej do Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie art. 258 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej”

Stanowisko opracowały organizacje społeczne zrzeszające miłośników lasu, leśników, przyrodników, naukowców. Przedstawione przez Komisję Europejską tezy w „Uzasadnionej opinii – uchybienie nr 2016/2072” na temat ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory na terenie Obszaru Natura 2000 w Puszczy Białowieskiej nie są uprawnione. Przyjmuje się, że tylko ochrona bierna jest podstawową, właściwą formą ochrony przyrody na tym terenie. Ochronę czynną dopuszcza się tylko incydentalnie. Stoimy na stanowisku, że ochrona czynna powinna być podstawową formą ochrony przyrody na obszarze co najmniej 80% powierzchni Puszczy Białowieskiej. Wynika to z historii użytkowania Puszczy, degradacji przyrodniczej spowodowanej gradacją kornika drukarza i zmianami antropogenicznymi w ciągu wieków, do których można zaliczyć potężne wyręby dokonane przez niemieckiego okupanta w czasie I Wojny Światowej oraz dewastacyjne wyręby związane z rabunkową działalnością brytyjskiej firmy „Century”, której działalność została przerwana dzięki stanowczej postawie leśników.

Puszcza Białowieska nie jest lasem pierwotnym, jest natomiast unikatowym w skali europejskiej wytworem hodowlanej aktywności leśników polskich, ich mądrej współpracy z naturą. Jest to główny powód stosowania ochrony czynnej, którą „Uzasadniona opinia – uchybienie nr 2016/2072” w całej rozciągłości neguje. Taką ochronę dzikiej fauny i flory na terenie omawianego Obszaru Natura 2000 proponują krytykowane w „Uzasadnionej opinii” działania Rządu Polskiego i Lasów Państwowych, do których część Puszczy należy. Krytyka ta jest bezzasadna i nie jest oparta na merytorycznej wiedzy dotyczącej funkcjonowania i stabilności ekosystemów leśnych w zmieniających się warunkach przyrodniczych i klimatycznych.

Forsowana ochrona bierna całego obszaru Puszczy Białowieskiej pogłębia procesy degradacji lasów puszczańskich i obniża poziom spełnianych przez nie funkcji. Trwała zdolność Puszczy do spełniania wielu pożądaných społecznie funkcji (w tym także ochrona siedlisk, gatunków wpisanych do unijnego programu Natura 2000) rozwijana może być wyłącznie przez prowadzenie na większości jej powierzchni celowych zabiegów hodowlanych.

Wiedza naukowa i doświadczenie praktyczne pozwalają na dobór bezpiecznych środowiskowo i skutecznych metod postępowania hodowlanego. Takie postępowanie przewidziano w aneksie do planu urządzania lasu Nadleśnictwa Białowieża i w wyznaczonych obszarach referencyjnych. Dokładna inwentaryzacja przyrodnicza terenu przeprowadzona przez przedstawicieli kilku polskich ośrodków naukowych potwierdza konieczność takiego działania.

Chcemy zwrócić uwagę, że podstawowym elementem siedlisk jest drzewostan, który wpływa na inne aspekty siedliska. Na terenie Puszczy Białowieskiej obserwuje się drastyczne obniżenie bogactwa gatunkowego drzewostanów puszczańskich i różnorodności przyrodniczej na poziomie wyznaczonych siedlisk przyrodniczych. Zniekształcona została struktura wiekowa drzewostanów. Brak jest młodego i średniego pokolenia większości gatunków drzew, oprócz grabu. Badania prowadzone przez pracowników naukowych na najstarszych powierzchniach badawczych (od 1936 roku) zlokalizowanych w strefie ochrony ścisłej w Białowieskim Parku Narodowym wskazują, że dzisiejsza populacja dębu i sosny to około 40% liczbowego stanu wyjściowego. Gatunki światłoządne, takie jak brzoza, stanowią 10% stanu wyjściowego, a osika jest na granicy wyginięcia. Jesion zamierający w całej Europie, także obniżył liczebność do 40% stanu początkowego. Wiąz praktycznie już ustąpił, ustępuje też inny gatunek grabowy – klon. Kornik dziesiątkuje populację świerka, który obecny był w drzewostanach puszczańskich przez tysiące lat, nawet w okresach ociepleń klimatu. Mniej też jest lipy, gatunku, który przez wieki dostarczał nektaru pszczołom hodowanym w barciach na terenie całej Puszczy. Dobrze odnawia się jedynie grab. Ocienienie gleby przez graby nie pozwala dorastać innym gatunkom drzewiastym doprowadzając do powstania monokultur grabowych czasami na setki lat. Presja hodowanej i dokarmianej w Puszczy zwierzyny dodatkowo redukuje młode pokolenia drzew. W pierwszej kolejności zgryzane są gatunki rzadkie, ustępujące. To również doprowadza do uproszczenia składów gatunkowych drzewostanów.

Podstawą dyskusji dotyczącej przyszłości Puszczy Białowieskiej jest pytanie, czy chcemy chronić procesy spontaniczne, które nie są naturalnymi w zmienionym środowisku przyrodniczym naszego kraju, czy chronić bogactwo przyrodnicze Puszczy?

Stowarzyszenia wymienione niżej jednoznacznie opowiadają się za ochroną bogactwa przyrodniczego Puszczy Białowieskiej za pomocą metod inżynierii ekologicznej, jakimi dysponuje hodowla lasu i jednoznacznie popierają prowadzone obecnie działania dla ochrony bogactwa Puszczy w tym zakresie. Realizacja zaleceń przedstawionych przez autorów

„Uzasadnionej opinii – uchybienie nr 2016/2072” spowodują dalszą degradację przyrodniczej dzikiej fauny i flory na terenie Obszaru Natura 2000 Puszcza Białowieska.

Wszelkie organy wymuszające zaniechanie działań na rzecz ochrony drzewostanów i siedlisk leśnych biorą na siebie odpowiedzialność za degradację Puszczy Białowieskiej.

Warszawa, 31.05.2017r.

Stowarzyszenie Ruch Obrony Lasów Polskich

- teren działania cały kraj
- siedziba: Warszawa ul. Bitwy Warszawskiej 1920r. 3
- liczba członków: 4300

STOWARZYSZENIE
Ruch Obrony Lasów Polskich
ZARZĄD KRAJOWY
ul. Bitwy Warszawskiej 1920 Nr 3
00-973 Warszawa
tel. 22 573 6717, 696 482 006

Przewodniczący
Ruchu Obrony Lasów Polskich
[Signature]
mgr inż. Henryk Angielski

Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Leśnictwa i Drzewnictwa

- teren działania cały kraj
- siedziba: Warszawa ul. T. Czackiego 3/5
- liczba członków: 8452

Stowarzyszenie Inżynierów i Techników
Leśnictwa i Drzewnictwa
ZARZĄD GŁÓWNY
ul. Czackiego 3/5, 00-043 Warszawa
tel. 827-02-87, tel./fax 826-74-58
NIP-525-13-23-134

[Signature]

Polskie Towarzystwo Leśne

- teren działania cały kraj
- siedziba: Warszawa ul. Bitwy Warszawskiej 1920r. 3
- liczba członków: 5100

SEKRETARZ
ZARZĄDU GŁÓWNEGO
[Signature]
dr inż. Jan Łukaszewicz

Towarzystwo Przyjaciół Lasu

- teren działania cały kraj
- siedziba: Warszawa ul. Czerwonych Maków 12/33
- liczba członków: 3000

[Signature]
mgr inż. Janusz Barcik

TOWARZYSTWO PRZYJACIÓŁ LASU
02-787 Warszawa, ul. Nowoursynowska 166
tel (22) 593 10 10 fax (22) 593 10 06
Regon 14551033